

סטוצים

תראו שהזרת אתכם!!!

הבר'ה ליצים. הקיץ שפורץ בעוז אל תוך המוח — גותן לגיטימציה לכל סוכני הנסיעות הערממיים לפתות אתכם עם "שיט תענוגות", יעני "קרנז", סחבי, ש" סחב כל השנה עם ווגתו העייפה — עלול להידלק. "סיבוב תענוגות" בין האיים של הצ'כונג-שליים-תיכון, יותר ווגתו העייפה של אל אנקלסס, כך שתוך שתי דקות דימיון פרוע משתולל — אתה עלול להיות בפנים חביבי, ועמוק.

או חן לי לספר לך מה העניין, ואח"כ, אם עוד תרצה את זה. גורא חזק, בתיאון. אז ככה.

כל מי שצופה בהנאה עמוקה בעלילות הפלטינות הורוד המרטיט של הסידרה ספינת האהבה, וחושב שזה משמעותו של "קרנז", שייצא מזה מהר, ויפה שעה אחת קודם.

נוסף על כך אומרים לך במישרים, ש" שיט תענוגות זה בספינות, "פירסט קלאס", זה לא בהכרח שקר. זה פער מושגים. כריטינג של אונאסיס, זה דבר יוני חד פעמי, חוץ מזה, יוון זה באמת לא אמריקה. אתה הולך על הפלגת חלומותיך, וגם אם אתה לא בא עם ציפיות אתה חוטף את החוק של החיים, חתיכות ופרטנרים, שמתים-להתאהב, זה לא בכרוזים שמסתוריים בים-התיכון.

אתה עולה על הספינה. הניקיון הרב אינו מסתיר את טון שנותיה הבלות. הי מחלקה הראשונה, המפוראת, זה משהו מקביל לחדר של מלון שנייטס-טאריס-פה.

הקהל! הוי אלוהים! מוזמן גזור לפי מידה, ישר מהויות המין. אמריקונאריס זקנים, שמתפרעים לפני המוות עם הדולר, ותופסים עוד חתיכת גלובוס לפני תפילת האשכבה, וז'אפונזים קטנים מהוגנים ו" אירופאים, עם מצלמות. זה הקהל של הי כרוונים.

אני נשמעת גיוענית מסריחה, כי גם הם בני-אדם. גם הזקנים, גם הקצרים, אבל כשאתה יוצא לפרש, וזה מה שיש, זה קשה לעיכול. זה קשה, קפיצות ראש — בקיר, אל עולמות נעולים מראש, זה לא מה שרשם הדוקטור לחופשה. כולם באים לשם וזוגות-זוגות, כמו לחיבה. זוגות דברי קים מאסיבי, בתוך קבוצות מאורגנות. פיזיודי-פיזיודים. מותקצוקר.

טוב, אתה מתעקש. למרות הכל, לבוא בראש חוביב. את היפאנים, נתיח, היית מתאמץ, להכיר, אבל הם, חביבי, מה לעי שות, לא מעוניינים בך. זה שום דבר אישי, להיפך, הם כל הזמן יחייכו אליך, גם אם הם עומדים לרצוח אותך נפש מרוב זעם. פשוט, אצלם, שישנה ימים הוא זמן קצר מדי מכדי לפצוח פה בהכרות. האמר ריקאים, לעומת-זאת, שרק יתביית עליך מי מהם — ושארית חופשתך הרוסה, בי אחריות.

אתה יכול תמיד לצאת בקרוז שבו מוב" טחת קבוצת ישראלים. לא תסבול מבידוד חברתי, להיפך, עם תיגבורת כוחותינו עדי גיהנום, תוכל באגרסיביות רבה לתפוס מכל דבר את המיטב. אבל בכדי להיחלק תחת בתחת עם יוסקה מאגד, למה לך שלום כל-יך הרבה כסף, ולעשות את זה שם? צא לפארק צ'ארלס קלור עם מיתקן הסטייקים.

שבלב זה, יתעורר החחד הי עמום בלב משהו, שאולי הקרוז הוא כזה, כי שלימו עליו בזול. ההיגיון אומר — שכמה שתשלם יותר ביוקר — תקבל יותר פנן. נכון? לא נכון! כמה שתשלם

יותר ביוקר, כך תמצא בקרוז יותר זקנים. מה יותר עשירים — מה יותר זקנים, מה יותר יפאנים.

* * *

ההתחלה דווקא חגיגית על-אכיפס. בייחוד אם אתה הולך לאכול אותה פעם ראשונה. עד היעד הקרוב אתה טס, וכבר הרווחת את הכיף של הטיסה. אמנם, מודי עות חברת-התעופה מראות פצצה בלונדית מציעה לשולטן המתרווח בכורסה, בנוחיות (זה אתה), לובסטרס לבחירה, בעוד ש" למעשה אתה נעוץ כל הדרך עם הבירכיים בסנטר, ומחזיק שקית של מפגרים מלאה להמניות קשיות ביד. אבל אלה החיים.

סוף-סוף הגעת לנמל, ומצאת את האונייה שלך. אדוות קלות של ריגושים עולות לך. עולות-עולות עד הגרון, ושם נעצרות. היס גדול, אני מפליג לאופק, קיסמי הלא-גודע! הו! הו! הלב גואה מרוב תחושות של דרור. וכאן מתחיל הדרור שלך, וכאן גם מסתיים. אבל את זה, אתה יודע רק בסוף.

בראש הכבש מחכה לך הקפטן של הי אונייה בכבודו ובעצמו. לבוש לבן חגיגי. נעלי מסוידות לכבוד ההפלגה במשיחות מיכרשת עזות, שצבעו ביעף אחד, גפה, סוליות ועקבים.

דייל מוביל אותך לכוך המחלקה הראי שונה שלך, ואפילו שזה יותר קרוב לסיפון מאשר הכוכים של המחלקה השלישית, כי סדר הטביעה של האורחים נשמר בקפד

"סאטייר" פסל לאומי ויוני נמכר כמזכרת עממית בכל הדוכנים

נות, בכל-זאת אתה מתחיל לעשות שרירים לקלאוסטרופוביה.

* * *

הרגעים הראשונים של הניתוק מהנמל חגיגיים לאלה. כולם מנסנפים כולם בי תזוית, ואתה נחנק מגודש התחושות על אחוות האנושות. הצפירות המצמררות, היס הכחול, מוג'ה-האוויר הנהדר ומשב הרוח על פניך, זה לא כסף קטן. אתה מסתכל

ביס, ועצביך המרופטים שנגרעו, מחפשים את האקשן. אז יש לך לפשפש וללמוד את התא שלך (חמש דקות), לסדר מיוודות (עוד עשר דקות), נגיד להתקלח (חמש עשרה דקות), ולבדוק את האונייה (שעה שלמה). אחר-כך אם הבאת פרטנר מהמין המתאים לך אתה עושה טיהור דם כללי (שעתיים. אני לארז') וכל זה בסך הכל שלוש שעות וחצי. עדיין נותרו לכם, בי מיקרה הכי קצר, להרוג שלושה ימים דומים עד טירוף.

* * *

טוב, קרוז זה הפלגה בין האיים, וסיפור הירידה אל האיים האלה, זה הרב הכי טוב בעסק, וגם הוא רע. ומיד אסביר. נגיד, תפסת אי שיגעון. מה זה אי — זהב! זה רע, כי זה נגמר לפני שזה מתחיל. אין זמן. אין זמן. צריך מיד להספיק לאי הבא, כי גם שם בני-אדם צריכים להתפרנס ממך. שלא לאמר שהאיים בדרך-כלל זה סיפור כזה:

מגיעים לפנינה שכוחה, שאפילו הכלבים לא מצויים בה, אבל מישו החליט שזה מוזן מוזן לתיירים. תור ארוך נוראי מוזנב לאטרקציה בלתי-נשכחת. עליה אל ראש ההר על פרדות. הבהמות המיסכנות עולות בטור עורפי על הדרך התלולה, מתגש-מות ומתנשפות, ואתה שומע את חריקות נשימתן המעונה ברדיוס קילומטר. אני לא מבינה איך בראדם יכול להנות בי אטימות כזו, כשיצור אחר כל-יך סובל. הקיצר, רוכבים-רוכבים, וכשהחמאה כבר יוצאת מהבהמה האומללה, הפרס הגדול מגיע, ואתה זוכה ב"חוויה". מיצפור גבוה יותר, משם אתה רואה את אותו היס, אבל רחוק יותר בכמה קילומטרים. אם זו לא איולת, ספרו לי איולת מהי.

וכך הלאה וכך הלאה. מוזכיום טהור. אפשר להשתגע. אסור לריב עם הפרטנר, כי צריך לשמור עליו כמו על ביצה נדירה. מאידך, אם טוב לכם ביחד, מה יש לכם להינעל דווקא בתוך אונייה. האווירה הי רומנטית של קשישים, המבלים ימים שלמים ביניקות שמש, כמו פקעות-זרדים מקומטות הזקוקות לאור, זה משהו מדבק.

* * *

מה שכן, נשאר הארוחות. בהעדר אטר רקציה אחרת, הן עולות לדרגת אירוע קיומי נדיר. הפעמון המוזיק לחדר-האוכל תופס בני-אדם אינטליגנטיים לחלוטין נאי בקים בהיסטריה מאופקת על מקום בראש התור.

ועוד לא דיברתי על הסיפור שקורות שאתה יורד משלושה ימי הפלגה בסך-הכל, העולם מתחיל לצוף לך כמו על גלים לשיברי שניות מיספר פעמים ביום, שכן העין התרגלה להתמקד במצב שייט, והי אדמה הנייחת זה סיפור, שהמוח צריך עיון בו מחדש.

ועוד לא סיפרתי איך אחרי-כך אתה הולך לחברים ומכרים, וכמו חולה סיפיליס שמפיץ את המחלה, משקר לעצמך ולכולם

ספר

תיבת

הבובות

מאת

ארנה פולגר

כדאי גורא לחפש ולמצוא בשבוע-הספר את ספר הילדים הנ"ל. הוא מלא שירים וחרוזים מתוקים על הדיירים של תיבת צעצועים. המחברת, ארנה פולגר, בת קיבוץ מסדה, עשתה כאן יופי של עבודה. בשקט

שער הספר תיבת הבובות נסו למצוא אותו בכל מחיר

אתה לוקח כל טיפוס בובה, וחושב לך בהנאה על הנמשל האמיתי שלו בחיים.

זהו ספר דריכוני בתכלית. אתה קונה אותו מתנה לבן השיש, וכת 36 פגי שבי מישפחה בעצם הכי מתמוגגת ממנו. זהו ספר שבשקט הייתי מביאה במתנה לנערה מתבגרת, או נפש רומנטית, שעוד מבינה עניין. גלריית הטיפוסים שארנה ציירה כאן פשוט מקסימה.

הספר הזה הוא בהוצאת תגא, ואם אתם לא מוצאים אותו בדוכנים, אפשר לכתוב להוצאה, אל ת.ד. 33558 ת"א. חבל גורא שהספר הוא לא בהוצאה מפורסמת יותר. אסור שהוא ילך לאיבוד מחוסר גב מספיק. הוא פנינה הספר הזה, ואני באמת לא טועה בספרים. נסו למצוא אותו, הוא שווה כל גרוש.

לארנה פולגר עצמה, שלושה ילדים, וסמוך על סמוך שהיא יודעת על מה היא מדברת בשירים. מאוד מומלץ! מאוד.

איוה כיף היה, כי אחרת אתה פרייר, הטרואמה הזו קרתה לי לפני המון זמן, אבל אין שום חדש תחת השמש, כפי שגודע לי מוזג חברים שאכל אותה טרי. סעו ליוון. עוד אלף איים מחכים שם לגילוי, אבל דיר בלק! בזהירות עם הקרוזים האלה.

חופשה נעימה.